

Lo pan del mes d'agost

« Nòstre Sénher, balhatz-nos auèi lo nòstre pan de cada jorn... » Mas al mes d'agost, li es pas aisit, a Nòstre Sénher de contentar la pregària dels sius fisèls, pr'amor qu'al mes d'agost les fornièrs parton en vacanças e las fornials barran. Pas tot le mes, que mercés a l'espandiment de las vacanças escolaras los congèts annuals son preses a tròces, l'ivèrn, una dimenjada a perlonga del mes de mai, per las fèstas de fin d'annada... « Al mes d'agost, per un quinzenat de jorns, partiran pas totes a l'encòp ! vos disètz. »

E i a vilatges mai astruc que d'autres : an doas fornials. « Çaquelà, sus las doas, vos disètz ... » Mancat ! Las doas barran a l'encòp. « I a pas qu'anar en çò dels vesins qu'an una fornial. » Mancat un còp de mai : aquí tanben la fornial es barrada. Vos cal anar mai lenc. Arribatz dins le vilatge seguent. A tanplan ! La cortina levada, la placa esclarada, la fornial es dubèrta ! Dintratz. Mancat un còp de mai : la fornial es vuida, sètz arribat tròp tard ! Passatz al supermercat, quitament se lo pan industrial que prepausan vos agrada pas tròp. Mancat un còp de mai : aquí tanben tot es estat rasclat : lo pan de regime, complet, de segle, a las notzes, a la figa, pré-còit, ne demòra pas una mica.

Vos contentaretz d'un saquet de biscòitas o alavetz d'un crostet que vos demòra al fons del congelator.

Doman, vos levaretz mai d'ora, aniretz mai lenc en pregant, se sètz cresent : « Nòstre Senher, balhatz-nos auèi una fornial dubèrta e provesida. »

Bernard Bergé